

ПЛѢННИЦИ

Прѣзъ шумнитѣ Бѣлградски улици тамъ,
Спокойно и въ строй наредени
Подъ трѣбнитѣ звуци на бѣлгарскій маршъ,
Вървѣха войници плѣнени.

Тѣлна многолюдна валеше отвредъ;
И бѣрзаше всѣкой да види,
Плѣненитѣ. Бѣсно прѣдъ тѣхъ и задъ тѣхъ
Се сипѣха крѣвни обиди.

Тамъ пжтемъ ги срѣщна единъ офицеръ —
И бодрий имъ изгледъ го сѣгна:
«Нѣма сж плѣнени и робѣе това?»
Възчуденъ, той тихо пошепна, —

«Въ неволя какъ стройно тѣ бодри вървятъ
И гордый си погледъ не снематъ;
Не робѣе — тѣ сѣкаше идатъ на щурмъ
Бѣлградскій твърделъ да привзематъ».

Въ шинелтъ си сгуши се той — и мълви,
Потърсенъ отъ мръснитѣ глуми: